

Brüsszel, 2019. július 2.
(OR. en)

10167/19

ECOFIN 622
UEM 225
SOC 474
EMPL 363
COMPET 503
EDUC 309
ENV 594
RECH 342
ENER 346
JAI 704
FSTR 125
REGIO 161

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Biz. dok. sz.:	9938/19 - COM(2019) 514 final
Tárgy:	Ajánlás – A TANÁCS AJÁNLÁSA Lettország 2019. évi nemzeti reformprogramjáról, amelyben véleményezi Lettország 2019. évi stabilitási programját

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2019) 514 final bizottsági javaslaton alapuló fenti tanácsi ajánlástervezet több tanácsi bizottság által módosított és jóváhagyott szövegét.

A TANÁCS AJÁNLÁSA

Lettország 2019. évi nemzeti reformprogramjáról, amelyben véleményezi Lettország 2019. évi stabilitási programját

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (2) bekezdésére és 148. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre¹ és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

tekintettel az Európai Parlament állásfoglalásaira,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

¹ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.

mivel:

- (1) A Bizottság 2018. november 21-én elfogadta az éves növekedési jelentést, amely elindította a gazdaságpolitikai koordináció 2019. évi európai szemeszterét. A Bizottság kellően figyelembe vette az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság által 2017. november 17-én kihirdetett szociális jogok európai pillérét. Az Európai Tanács a 2019. március 21-i ülésén jóváhagyta az éves növekedési jelentés prioritásait. A Bizottság az 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet² alapján 2018. november 21-én elfogadta a riasztási mechanizmus keretében készült jelentést is, amelyben Lettországot nem sorolta azon tagállamok közé, amelyek vonatkozásában részletes vizsgálatra kerül sor. A Bizottság ugyanezen a napon az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó ajánlást is elfogadott, amelyet az Európai Tanács 2019. március 21-én jóváhagyott. A Tanács 2019. április 9-én elfogadta az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló ajánlást³ (a továbbiakban: az euroövezetre vonatkozó ajánlás), amely öt ajánlást fogalmaz meg az euroövezetre vonatkozóan (a továbbiakban: az euroövezetre vonatkozó ajánlások).
- (2) Mivel Lettország pénzneme az euro, továbbá tekintettel a gazdasági és monetáris unió gazdaságainak szoros összefonódására, Lettországnak gondoskodnia kell arról, hogy teljeskörűen és megfelelő időben végrehajtsa az euroövezetre vonatkozó 2019. évi ajánlást, melyet az alábbi 1–4. ajánlás tükröz. Mindenekelőtt a beruházásokkal kapcsolatos gazdaságpolitikának a meghatározott területekre és a készségek javítását célzó intézkedésekre történő összpontosítása elő fogja segíteni az egyensúly helyreállítását célzó, a termelékenység javítására vonatkozó első euroövezeti ajánlás teljesítését, míg az adóügyi intézkedések hozzá fognak járulni a munkaerőpiac működésére irányuló harmadik euroövezeti ajánlás megvalósításához.

² Az Európai Parlament és a Tanács 1176/2011/EU rendelete (2011. november 16.) a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról (HL L 306., 2011.11.23., 25. o.).

³ HL C 136., 2019.4.12., 1. o.

- (3) A Lettorszagra vonatkozó 2019. évi országjelentést 2019. február 27-én tették közzé. Az országjelentés értékelte a Tanács által 2018. július 13-án elfogadott országspecifikus ajánlások⁴ végrehajtása terén Lettország által elért eredményeket, az előző években elfogadott országspecifikus ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket, valamint az Európa 2020 stratégia nemzeti szintre lebontott célkitűzéseinek megvalósítása terén Lettország által elért eredményeket.
- (4) Lettország 2019. április 15-én benyújtotta 2019. évi nemzeti reformprogramját, 2019. április 17-én pedig 2019. évi stabilitási programját. A kapcsolódási pontok figyelembevétele érdekében a két program értékelésére egyidejűleg került sor.
- (5) Az európai strukturális és beruházási alapoknak (esb-alapok) a 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó programozását a vonatkozó országspecifikus ajánlások figyelembevételével alakították ki. Az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵ 23. cikke szerint, amennyiben az a vonatkozó tanácsi ajánlások végrehajtásának elősegítése érdekében szükséges, a Bizottság kérheti egy tagállamtól, hogy vizsgálja felül partnerségi megállapodását és releváns programjait, és javasoljon azokhoz módosításokat. A Bizottság az esb-alapok eredményességét és a gondos gazdasági irányítást összekapcsoló intézkedések alkalmazására vonatkozó iránymutatásokban további részletekkel szolgált arról, hogyan alkalmazná az említett rendelkezést.

⁴ HL C 320., 2018.9.10., 60. o.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 1303/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

- (6) Lettország jelenleg a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós ágához tartozik. A 2019. évi stabilitási programban a kormány az államháztartási egyenleget a 2018. évi, a bruttó hazai termék (GDP) 1,0 %-ának megfelelő hiányról 2019-ben a GDP 0,5 %-ának, majd 2020-ban a GDP 0,4 %-ának, 2021-ben pedig a GDP 0,2 %-ának megfelelő hiányra tervezi javítani. Az újraszámított strukturális egyenleg⁶ alapján a középtávú költségvetési cél, amely strukturális értelemben a GDP 1 %-ának megfelelő hiányban került megállapításra, a tervek szerint 2019-ben megvalósul, figyelembe véve azon strukturális reformok végrehajtásával kapcsolatos engedményeket, amelyek vonatkozásában átmeneti eltérést engedélyeztek. A 2019. évi stabilitási program szerint a GDP-arányos államadósság 2022-re várhatóan a GDP 33,1 %-ára csökken. A 2019. évi stabilitási program GDP-növekedési előrejelzései megalapozottnak tűnnek. A költségvetési pozíciót érintő kockázatok kiegyensúlyozottak.

⁶ A Bizottság által a közös módszertannak megfelelően újraszámított, egyszeri és ideiglenes intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenleg.

- (7) A 2018. július 13-i tanácsi ajánlás szerint Lettországnak 2019-ben teljesítenie kell középtávú költségvetési célját, figyelembe véve az azon strukturális reformok végrehajtásával kapcsolatos engedményeket, amelyek vonatkozásában átmeneti eltérést engedélyeztek. Ennek megfelelően 2019-ben a nettó elsődleges államháztartási kiadások⁷ nominális növekedési rátája legfeljebb 4,8 % lehet, ami azt jelenti, hogy a strukturális egyenleg a GDP 0,2 %-ának megfelelő mértékben javul. A Bizottság 2019. tavaszi előrejelzése szerint Lettország várhatóan közel kerül középtávú költségvetési céljának teljesítéséhez, figyelembe véve az azon strukturális reformok végrehajtásával kapcsolatos engedményeket, amelyek vonatkozásában átmeneti eltérést engedélyeztek. Ennek megfelelően a jelenlegi értékelés némi eltérés kockázatát jelzi 2019-re. Ugyanakkor a nettó elsődleges államháztartási kiadás előre vetített nominális növekedési rátája jelenleg a követelménytől való jelentős eltérés kockázatát mutatja 2019-ben. Amennyiben – figyelembe véve az azon strukturális reformok végrehajtásával kapcsolatos engedményeket, amelyek vonatkozásában átmeneti eltérést engedélyeztek – a strukturális egyenleg az előrejelzések szerint már nem áll közel a középtávú költségvetési célhoz, a jövőbeli értékelések során az átfogó értékelésnek a követelménytől való lehetséges eltéréssel kell majd számolnia.

⁷ A nettó elsődleges államháztartási kiadás a teljes államháztartási kiadás, a következők kivételével: kamatkiadások, az uniós programokra fordított azon kiadások, amelyeket teljes mértékben ellentételeznek az uniós alapokból származó bevételek, valamint az álláskeresői járadékokra fordított kiadások nem diszkrecionális változásai. A hazai finanszírozású bruttó állóeszköz-felhalmozás négyéves időszakra van szétterítve. A diszkrecionális bevételi intézkedéseket, illetve a törvényben előírt bevételnövelést figyelembe veszik, a bevételi és a kiadási oldalon végrehajtott egyszeri intézkedéseket pedig nettósítják.

- (8) 2020-ban, tekintettel a GDP 1,3 %-át kitevő, előre vetített lettországi kibocsátási résre, a nettó elsődleges államháztartási kiadások nominális növekedési rátája nem haladhatja meg a 3,5 %-ot, összhangban a Stabilitási és Növekedési Paktumban meghatározott követelménymátrix által előírt, a GDP 0,5 %-ának megfelelő strukturális kiigazítással. Változatlan szakpolitikát feltételezve a Bizottság 2019. évi tavaszi előrejelzése alapján Lettország várhatóan közel kerül középtávú költségvetési céljához. Ennek megfelelően a jelenlegi értékelés némi eltérés kockázatát jelzi 2020-ra. Ugyanakkor a nettó elsődleges államháztartási kiadás előre vetített nominális növekedési rátája jelenleg a követelménytől való jelentős eltérés kockázatát mutatja 2020-ban. Ha a strukturális egyenleg az előrejelzések szerint már nem áll közel a középtávú költségvetési célhoz, a jövőbeni értékelések során az átfogó értékelésnek a követelménytől való lehetséges eltéréssel kell majd számolnia. A Tanács összességében úgy véli, hogy Lettországnak készen kell állnia arra, hogy 2019-ben további intézkedéseket hajtson végre a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseinek való megfelelés érdekében.
- (9) Az uniós átlaghoz viszonyítva Lettorszáiban alacsony a bruttó hazai termék arányában számított adóbevétel, és ez bizonyos mértékig korlátozza a közszolgáltatások – különösen az egészségügyi ellátás – biztosítását és a társadalmi befogadást. A tőke és a vagyon adóztatása viszonylag alacsony mértékű, és a telekadó és az ingatlanadó kiszámításához használt értékek befagyasztása tovább fogja csökkenteni az ebből származó bevételt. Ugyanakkor az alacsony keresetűek esetében az Unió átlagához viszonyítva továbbra is magas a munkát terhelő adó, annak ellenére, hogy csökkentették azt. Az árnyékgazdaság részesedése az elmúlt években különböző becslések alapján a jelek szerint csökkent. Mindazonáltal Lettorszáiban a nem bejelentett gazdasági tevékenység aránya magasabb, mint más balti államokban. Az árnyékgazdaság jelentős részét mindenekelőtt a ténylegesnél alacsonyabb összegben bejelentett bérek („zsebbe fizetés”) teszik ki, különösen az építőiparban.

- (10) Harmadik legnagyobb bankjának pénzmosással kapcsolatos állítások következtében történő bezárása után Lettország szigorította a nem Lettországban rezidens ügyfelekre vonatkozó szabályozást. Ennek eredményeként 2018 májusa óta jelentősen csökkentek a Lettországban a pénzmosás kockázatának fő forrását jelentő nem rezidens betétek, de a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos kihívások továbbra is fennállnak. Emellett Lettország részletes cselekvési tervet dolgozott ki a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni stratégiája javítására. A cselekvési tervben felsorolt fő prioritások közé tartozik a kockázatalapú felügyelet fokozása, a felügyelő hatóságok számára szükséges emberi erőforrások biztosítása, valamint a nyomozó hatóságok és a magánszektor közötti hatékony információcsere és együttműködés szavatolása. Az elfogadásukat követően figyelmet kell fordítani ezen intézkedések hatékony végrehajtására. Végezetül meg kell erősíteni a bűnüldöző és az igazságügyi hatóságok kapacitását is.
- (11) Lettország kihívásokkal néz szembe a szociális védelem és a társadalmi befogadás számos, a szociális jogok európai pillérében foglalt elvének megvalósítása terén. A jövedelmi egyenlőtlenségek Lettországban nagyok, mivel az adó- és szociális ellátórendszeren keresztül végrehajtott újraelosztás alacsony. A szociális ellátások megfelelősége továbbra is alacsony, és a szociális transferek csak korlátozott hatást gyakorolnak a szegénység és az egyenlőtlenség csökkentésére. A szegénység kockázata az idősek és a fogyatékosokkal élők körében viszonylag magas és folyamatosan növekszik, mivel az ellátások nem tartanak lépést a bérek növekedésével. 2018-ban a szegénységben vagy társadalmi kirekesztettségben élők aránya az idősek körében 49,0 % (uniós átlag: 18,2 % 2017-ben), míg 2017-ben a fogyatékosokkal élők körében 40,7 % volt (uniós átlag: 2017-ben 29,3 %). A fogyatékosokkal élő személyeknek juttatott állami szociális ellátást és az öregségi nyugdíjak minimális összegét 2006 óta nem vizsgálták felül. A 2014-ben bejelentett minimáljövedelem-reformot nem hajtották végre, ami negatívan érinti a legszegényebb háztartásokat. A tartós ápolás-gondozáshoz való hozzáférés továbbra is gyenge. Ezért olyan beruházások szükségesek, amelyek a társadalmi kirekesztés orvoslására összpontosítanak, többek között a leginkább rászoruló személyek számára nyújtott élelmiszersegélyek és anyagi segítség formájában. Emellett beruházásokra – többek között infrastrukturális beruházásokra – van szükség a gyermekgondozáshoz, a tartós ápolás-gondozáshoz, a foglalkoztatáshoz és más szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés javítása, valamint az egészségügyi és szociális szolgáltatások integrációjának lehetővé tétele érdekében, ideértve az intézményi ellátásról a közösségi ellátásra való áttérést. A súlyosan elégtelen lakáskörülmények között élő emberek aránya a legmagasabbak közé tartozik Európában (15,2 %, míg az Unióban 2017-ben ez az arány átlagosan 4,0 % volt), a szociális lakások kínálata pedig szűkös. A megfizethető lakhatás kínálatának javítása érdekében beruházásokra van szükség.

- (12) Bár az általános foglalkoztatási ráta magas és növekszik, a foglalkoztatottak számát negatívan befolyásolják a kedvezőtlen demográfiai fejlemények, valamint a kivándorlás. Emellett a foglalkoztatás régióként és készségszintenként eltérő. Az elavult készségekkel rendelkező idősebb munkavállalók nagyobb nehézségekkel szembesülnek. A munkavállalók alacsony szintű digitális készségei miatt a vállalkozások csak korlátozott mértékben tudják alkalmazni a digitális technológiákat, és a készséghiány az innovációs potenciált is korlátozza. A felnőttek tanulásban való részvétele és a munkanélküliek aktív munkaerőpiaci intézkedésekbe való bevonása alacsonyabb, mint az uniós átlag.
- (13) Az oktatási rendszer előtt álló kihívást a minőség és a hatékonyság javítása mellett az erőforrások megerősítése jelenti. Bár Lettország oktatási rendszere a tanulási eredményeket tekintve jól teljesít, a minőségi oktatáshoz való hozzáférés továbbra is a lakóhelytől és az iskolatípustól függ. Előrelépés történt a szakképzésnek az új készségekkel kapcsolatos követelményekkel való összehangolását célzó tantervi reform terén, és a szakképző iskolai környezet is jelentősen javult. Ugyanakkor a képzés vonzereje továbbra is alacsony, és mind a beiratkozási arány, mind a frissen végzettek foglalkoztatási aránya az uniós átlag alatt marad.
- (14) A készségkínálat biztosítása egyike azon fő területeknek, ahol továbbra is jelentős a beruházási igény. Az oktatás és képzés minőségének, hatékonyságának és munkaerőpiaci relevanciájának javításához, valamint az egész életen át tartó tanulás, nevezetesen a rugalmas továbbképzési és átképzési lehetőségek előmozdításához megfelelő – többek között infrastrukturális – beruházások szükségesek. A foglalkoztatáshoz való hozzáférés javítása érdekében szintén beruházásokra van szükség, többek között az aktív munkaerőpiaci politikák hozzáférhető voltának és hatókörének javítása, a munkaerő foglalkoztathatóságának erősítése, valamint az ágazati és regionális munkaerő-mobilitás fokozása érdekében. Tágabb összefüggésben a szociális partnerek kapacitásának erősítése fontos szerepet játszik a tisztességes munkakörülmények előmozdításában és a szociális jogok európai pillérének megvalósításában.

- (15) A lakosság rossz egészségi állapotához elsősorban az alacsony állami egészségügyi kiadások és az egészségtelen életmód járulnak hozzá. Az egészségügyi ellátás forrásainak közelmúltbeli növelése az éves szolgáltatási határértékekhez és a hosszú várólistákhoz kapcsolódó hozzáférési korlátok megoldását célozza. Az egészségügyi ellátás állami finanszírozása azonban továbbra is jóval az uniós átlag alatt marad. Az egészségügyi ellátáshoz való, kellő időben történő és egyenlő hozzáférés korlátozott. Ez a betegek által közvetlenül fizetett térítések miatt esélyegyenlőtlenséghez és az egészségügyi ellátással kapcsolatos, önbevallás alapján mért kielégítetlen szükségletek magas szintjéhez vezet, különösen a kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportok esetében. Az egészségügyi ellátás hatékonyságának és minőségének javítására irányuló reformok elindultak, de korai szakaszban vannak, és fel kell gyorsítani őket, ideértve a hatékony megelőző intézkedéseket, a kórházi ágazat racionalizálását, az alapellátás megerősítését és a minőségirányítás javítását. Lettország emellett az egészségügy terén munkaerőhiánnyal küzd, különösen az ápolók tekintetében, ami akadályozza a közegészségügyi ellátás biztosítását, és kockázatot jelent az egészségügyi reformok sikerére nézve. Ha megvalósul az egészségügyi szolgáltatások két kosárba való felosztása („teljes” és „minimum”), fennáll annak a veszélye, hogy az tovább korlátozza az egészségügyi ellátáshoz való méltányos hozzáférést, és kedvezőtlen egészségügyi eredményekhez vezet. A lakosság egészségi állapotának javítása, valamint a munkában töltött évek egészségesebbé tétele és meghosszabbítása céljából szükség van az egészségügyi, többek között az infrastrukturális beruházások összehangolására az egészségügyi ellátás hozzáférhetőségének, megfizethetőségének és minőségének javítása érdekében.
- (16) Lettország kevés beruházást hajtott végre a kutatás-fejlesztés területén, és az innovációs beruházásokat tekintve jelentős hiányok vannak. 2017-ben Lettországban a K+F kiadások aránya az egyik legalacsonyabb volt az Unióban; e kiadások szintje az elmúlt évtizedben meglehetősen stabil maradt. Ráadásul a kutatásfinanszírozás szinte kizárólag uniós finanszírozáson alapul. Ennek eredményeként Lettország mérsékelt innovatív ország, amely rendelkezik ugyan néhány erős ponttal – például információs, kommunikációs és technológiai infrastruktúrával –, de teljesítménye az emberi erőforrások, a köz- és magánszektor közötti együttműködések és a szellemi tulajdonnal kapcsolatos beruházások terén lemaradást mutat.

- (17) A regionális egyenlőtlenségek kiküszöböléséhez szükséges beruházások területén szintén fennmaradtak a jelentős hiányok. Riga és Lettország más régiói között továbbra is jelentős gazdasági különbségek állnak fenn. Míg Lettország egésze felzárkózóban van az Unióhoz, a fővárosi régió és a többi régió gazdasági teljesítménye közötti különbség Lettország uniós csatlakozása óta nem csökkent. A közszolgáltatások versenyképessége és minősége jelentősen eltér a különböző lettországi régiókban, ami befolyásolja területük vonzerejét. A beruházási igényekkel összefüggésben ezért figyelmet kell fordítani a mobilitás és a digitális infrastruktúra terén fennálló jelentős regionális különbségekre, különös tekintettel a célállomásokkal való összeköttetésekre. A transzeurópai közlekedési hálózatban, valamint a peremterületekkel és a határregiókkal való összeköttetés terén fennálló hiányosságok továbbra is rendkívül jelentősek, ami kedvezőtlen hatást gyakorol Lettország gazdasági tevékenységeire és exportjára. A Rail Baltica projekt és a balti energiapiacok összekapcsolási tervének részét képező legfontosabb villamosenergia-infrastruktúra projektek befejezése terén is vannak beruházási hiányok. Emellett az erőforrás-hatékonyság terén szintén beruházások szükségesek a lettországi energetikai átalakulás felgyorsítása érdekében. Több erőfeszítésre van szükség az általános energiahatékonyság javításához, különösen a lakossági és a közlekedési ágazatban.
- (18) A visszaélést bejelentő személyekre vonatkozó törvény közelmúltbeli elfogadása pozitív lépés, és az ország korrupcióellenes testülete a közelmúltban szintén lendületet kapott, köszönhetően annak, hogy számos korrupciós ügyet leleplezett. A közvélekedés szerint a kormányzati döntéshozatalt ugyanakkor továbbra is részrehajlás befolyásolja, a közbeszerzési eljárások során pedig fennáll a korrupció kockázata az átláthatóság hiánya miatt, különösen az önkormányzatok és az állami tulajdonú és önkormányzati vállalkozások tekintetében. A versenytörvény 2020. január 1-jén hatálybalépő módosításai korlátozzák majd az állami tulajdonú és önkormányzati vállalkozások azon képességét, hogy tevékenységeikkel hátrányosan befolyásolják a versenyt. Az összeférhetetlenségre vonatkozó jogszabályi módosítások visszaélésekhez vezethetnek. A közelmúltban elfogadott etikai kódex nem terjed ki a politikai úton kinevezett személyekre.

- (19) A közszolgáltatásokat nem igazították hozzá a népesség csökkenéséhez és elöregedéséhez. A népességcsökkenés és az urbanizáció hatására a vidéki területeken az infrastruktúra és a közszolgáltatások kihasználatlanok maradnak. A közigazgatás, az oktatás és az egészségügyi szolgáltatások esetében olyan stratégiára van szükség, amely fenntartja a ritkán lakott és a népességfogyást mutató területeken a minőségi szolgáltatásokhoz való hozzáférést, miközben nagyobb hatékonyságot biztosít. A közelmúltban általános közigazgatási területi reformot jelentettek be, amelyet 2021 decemberéig hajtanak végre. E reform megfelelő időben történő végrehajtása hozzájárulhat az állami szektor elszámoltathatóságának és hatékonyságának javításához, különösen az uniós alapok operatív programjának fényében, amelyet 2020-ra jóvá kell hagyni.
- (20) Az uniós alapoknak a 2021 és 2027 közötti időszakra vonatkozó programozása elősegítheti az ajánlásokban megjelölt hiányosságok egy részének orvosolását, különösen a 2019. évi országjelentés D. mellékletében szereplő területeken. Ez lehetővé tenné Lettország számára, hogy az azonosított ágazatok tekintetében a lehető leghatékonyabban használja fel az említett alapokat, a regionális különbségeket is figyelembe véve. E beruházások sikerének egyik fontos tényezője az ezen alapok kezelését biztosító nemzeti igazgatási kapacitás megerősítése.
- (21) A 2019. évi európai szemeszter keretében a Bizottság átfogóan elemezte Lettország gazdaságpolitikáját, és az elemzést közzétette a 2019. évi országjelentésben. A Bizottság értékelt továbbá a 2019. évi stabilitási programot és a 2019. évi nemzeti reformprogramot, valamint az előző években Lettországnak címzett ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket. A Bizottság figyelembe vette nemcsak azoknak Lettország fenntartható költségvetési, valamint társadalom- és gazdaságpolitikája szempontjából mutatott jelentőségét, hanem azt is, hogy megfelelnek-e az uniós szabályoknak és iránymutatásoknak, tekintve, hogy az Unió átfogó gazdasági kormányzását az uniós szempontoknak a leendő tagállami döntésekbe való beépítésével kell megerősíteni.
- (22) Ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta a 2019. évi stabilitási programot, és véleményét⁸ különösen az alábbi 1. ajánlás tükrözi,

⁸ Az 1466/97/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerint.

AJÁNLJA, hogy Lettország 2019-ben és 2020-ban tegyen intézkedéseket a következők érdekében:

1. Biztosítsa, hogy a nettó elsődleges államháztartási kiadások nominális növekedési rátája 2020-ban ne haladja meg a 3,5 %-ot, ami a GDP 0,5 %-ának megfelelő éves strukturális kiigazításnak felel meg. Csökkentse az alacsony keresetűek adóterheit azáltal, hogy az adóterhet más forrásokra – különösen a tőkére és az ingatlantulajdonra – csoportosítja át, és javítja az adózási fegyelmet. Biztosítsa a hatékony felügyeletet és a pénzmosás elleni keretrendszer végrehajtását.
2. A minimumjövedelmi ellátások, az öregségi alapnyugdíj és a fogyatékkal élő személyek jövedelemtámogatása megfelelőségének javításával kezelje a társadalmi kirekesztés problémáját. Növelje az oktatás és képzés minőségét és hatékonyságát, különös tekintettel az alacsony képzettségű munkavállalókra és az álláskeresőkre, többek között a szakképzésben és a felnőttoktatásban való részvétel erősítése révén. Javítsa az egészségügyi rendszer elérhetőségét, minőségét és költséghatékonyságát.
3. Összpontosítsa a beruházással kapcsolatos gazdaságpolitikát az innovációra, a megfizethető lakhatás biztosítására és a közlekedésre – különösen a közlekedés fenntarthatóságának, erőforrás-hatékonyságának és energiahatékonyságának javítására –, az energiahálózatok összekapcsolására és a digitális infrastruktúrára, a regionális különbségeket is figyelembe véve.
4. Javítsa az állami szektor elszámoltathatóságát és hatékonyságát, különös tekintettel a helyi hatóságokra, az állami és önkormányzati vállalkozásokra, valamint az összeférhetlenségi szabályokra.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről

az elnök